

Gönczi Mihályné És Gönczi László

Ez itt édesanyám, Gönczi Mihályné és a testvérem, László.

[Így ismerkedtek meg Radvaner Vilmosné szülei.] Ahol a Royal szálló van, ott volt egy bálterem. És ott volt valami bál, ahová anyukám elment táncolni, és ott állt az apám, aki nem táncolt. Ott megismerkedtek. Szerelem lett és házasság. De a házasság nem volt olyan egyszerű. Apa volt a legfiatalabb fiú, és volt a húga, Malvin. A szülők azt mondták, hogy amíg a Malvin nem ment férjhez, addig te nem nősülhetsz meg. Aztán Malvint férjhez adták, nagyon rossz házassága volt, s mindig apám szemére vetették. A szüleim végül 1904-ben házasodtak össze Pesten, a Dohány utcai templomban.

Édesanyám otthon volt, nem volt munkája, az otthont felügyelte. Harminc évig volt ugyanaz a háztartásink, Erzs. 16 éves volt, amikor hozzánk került, és nagyon rendes volt. Ő takarított és főzött, istenien főzött.

A bátyám, László 1905-ben született, reáliskolában érettségizett, és nem vették föl az egyetemre a numerus clausus miatt. Először a nagybátyámnál volt irodában, aztán volt egy kisbútorműhelye. Nem volt egy sikeres ember. A végén volt egy nagyon jó állása. A visszacsatolt -- ez már a háború -- területen [lásd: második bécsi döntés], Szilágy megye valamelyik részén egy birtokon volt intéző, ott ő nagyon szépen keresett. Lett két fiuk. A bátyám kitért reformátusra a felesége kedvéért, mikor a felesége terhes lett. Az Ádám már reformátusnak született.